

CRÍTICA
 CLÀSSICA

L'apassionada defensa del geni de Robert Gerhard

Martínez Izquierdo i BCN 216 ofereixen un revelador monogràfic a L'Auditori

JAVIER PÉREZ SENZ

BCN 216

L'AUDITORI

6 d'abril

El conjunt instrumental Barcelona 216 fa 25 anys que defensa a capa i espasa el geni de Robert Gerhard (1896-1970), un dels comptats genis de la música catalana i espanyola del segle XX. Després de dècades d'oblit interessat durant el franquisme -Gerhard, republicà compromès amb la democràcia i la identitat cultural catalana, va trobar refugi a Cambridge després de la Guerra Civil-, la música del compositor de Valls segueix sent avui una assignatura pendent a la seva terra. Cal multiplicar els esforços per normalitzar la seva presència en l'escena musical catalana, i per això mereix tots els aplaudiments la iniciativa empresa aquesta temporada per L'Auditori per commemorar el 125è aniversari del seu naixement, que inclou tres de les seves obres simfòniques en la temporada de

l'OBC. En aquest marc, el concert monogràfic de BCN 216, amb entrada gratuïta, ha estat un èxit rotund, tant a nivell artístic com d'assistència, en aconseguir atreure un públic força nombros, tot i coincidir en el temps amb el partit del Barça d'anada dels quarts de final de la Champions, cosa que sempre suposa una temible competència.

El director d'orquestra i compositor Ernest Martínez Izquierdo i el flautista David Albet, fundadors del grup, van reafirmar la seva passió per Gerhard en un programa sense concessions amb quatre partitures de la seva última etapa creativa: *Hymnody* (1963), *Concert per a 8* (1962), *Libra* (1968) i *Leo* (1969), obres que van enregistrar en disc amb gran èxit fa tres lustres i que segueixen encapçalant encara ara la paupèrrima discografia consagrada a l'autor català. Música d'accés difícil per al gran públic, que exigeix un gran virtuosisme als músics i màxima concentra-

ció a l'oient. L'esforç queda ben recompenat pels detalls genials que revela la seva escriptura. Sorpren en el Gerhard de maduresa l'exquisit i imaginatiu joc tímbric, el sentit dels contrastos i la llibertat en l'ús dels recursos dodecàfònics heretats del seu mestre, Arnold Schönberg, en peces tan atractives com *Libra* i *Leo*, que forma part d'un projecte inacabat sobre els signes del zodíac -la primera peça correspon al signe astrològic del mateix Gerhard i la segona al signe de la seva dona, Poldi.

La versió que van oferir de *Leo*, l'última partitura que Gerhard va deixar completa, que constitueix el seu auster i revelador testament artístic, va ser antològica, el millor d'un concert ben preparat i defensat per un entusiasta equip de músics en què van destacar el pianista Jordi Masó, el guitarrista Àlex Garrobé, el clarinetista Xavi Castillo i els percussionistes Ferran Carceller i Eric Monfort.

Ernest Martínez Izquierdo va dirigir amb mà mestra i exigència la BCN 216 a L'Auditori.